

Σύντομη Αναφορά στο Τρόπο Διαχείρισης της Επιθετικότητας

- Το παιδί αντιδρά βίαια σε καταστάσεις που του προκαλούν δυσαρέσκεια.
- Η επιθετικότητα μπορεί να στρέφεται:
 1. στον εαυτό του (λ.χ., κλαίει, πηδά πάνω κάτω, πέφτει στο πάτωμα, τραβά τα μαλλιά του)
 2. προς τα αντικείμενα και τους ανθρώπους γύρω του
- Η επιθετικότητα μπορεί να έχει σκοπό:
 1. την απόκτηση κάποιου αντικειμένου ή δικαιώματος χωρίς το παιδί να θέλει συνειδητά να προκαλέσει κακό στους άλλους
 2. να βλάψει κάποιον

- Κάποια συχνά παραδείγματα μη αποδεκτών ή/και επιθετικών συμπεριφορών:

1. εκρήξεις θυμού,
2. σωματική / λεκτική επιθετικότητα
3. ανυπακοή / καταστρατήγηση των σχολικών κανόνων
4. πείσμα
5. άσκοπη κινητική δραστηριότητα
6. ψευδολογίες / διασπορά ψευδών
7. εμπρησμοί / βανδαλισμοί και εν γένει καταστροφική συμπεριφορά
8. κλοπές
9. χρήση τοξικών ουσιών

Βασικός Τρόπος Διαχείρισης

- Επικοινωνία με το οικογενειακό περιβάλλον του παιδιού για μια λεπτομερή ενημέρωση και στενή συνεργασία (λ.χ. συνέπειες και στα δύο πλαίσια)
- ❖ *Τις περισσότερες φορές η ανυπάκουη συμπεριφορά του παιδιού είναι ένας τρόπος για να αποσπάσει την προσοχή του/της εκπαιδευτικού και να βρεθεί στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος.*
- ❖ *Ο θυμός και η τιμωρία εκ μέρους των ενηλίκων ενισχύουν τις εκρήξεις του παιδιού, αφού προτιμά μια αντίδραση έστω και θυμωμένη από την αδιαφορία.*
- ❖ *Το παιδί χρειάζεται συνεχή προσοχή και ιδιαίτερη μεταχείριση όχι μόνο όταν εκδηλώνει το θυμό του.*

Βασικός Τρόπος Διαχείρισης

- Η συμπεριφορά που προτείνεται να υιοθετήσει ο εκπαιδευτικός είναι:
 1. αρχικά, αδιαφορία απέναντι στις εκρήξεις θυμού ή τις διαταρακτικές συμπεριφορές
 1. στη συνέχεια, καλό είναι να προσπαθήσει να επικοινωνήσει με το παιδί, να αφιερώσει χρόνο, να κερδίσει την εμπιστοσύνη του, να το ενθαρρύνει να συμμετέχει στην εκπαιδευτική διαδικασία και να το επιβραβεύει όταν φέρεται με αποδεκτό τρόπο

Βασικός Τρόπος Διαχείρισης

- Καλό είναι να αποφεύγονται οι ακραίες τακτικές
- ❖ Οι αυστηρές ποινές και συνέπειες έχουν ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα
- ❖ Φυσικά δεν αφήνουμε το παιδί να εκφράζει απεριόριστα και ελεύθερα την επιθετικότητά του
- ❖ Το παιδί πρέπει να καταλάβει ότι υπάρχουν όρια, τα οποία αν παραβεί θα υπάρξουν συνέπειες.

Βασικός Τρόπος Διαχείρισης

- Μια συνήθης αποτελεσματική συνέπεια για μια μη αποδεκτή συμπεριφορά είναι η μη συμμετοχή σε κάποια δραστηριότητα που ευχαριστεί το παιδί
 - ❖ Είναι σημαντικό, οι αμοιβές και οι συνέπειες να είναι ρεαλιστικές και να εφαρμόζονται τη σωστή στιγμή
-
- Το αποτέλεσμά τους είναι καλύτερο όταν δίνονται αμέσως μετά από κάποια πράξη του παιδιού
- Οι συνέπειες των πιο συχνών μη αποδεκτών συμπεριφορών μπορούν να συμφωνηθούν και να καταγραφούν με σαφή τρόπο από κοινού με τα παιδιά. Αυτές θα πρέπει να εφαρμόζονται με συνέπεια.

Μια Σημαντική Διαπίστωση....

- ❑ Τα παιδιά κατακλύζονται από απαιτήσεις και προσδοκίες του περιβάλλοντος.... πρέπει να μάθουν γραφή και ανάγνωση, να αποκτήσουν μαθηματικές γνώσεις και γνώση ξένων γλωσσών και Η/Υ, να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες της σύγχρονης τεχνολογικής και επιστημονικής εποχής που ζούμε.
- ❑ Ταυτόχρονα τους ζητούνται αποδείξεις ότι μπορούν να μάθουν, να γίνουν καλοί μαθητές / μαθήτριες, να σταθούν στο ύψος των προσδοκιών των γονέων και εκπαιδευτικών.
- ❑ Όσο μεγαλύτερες και μη ρεαλιστικές είναι αυτές οι προσδοκίες τόσο περισσότερο το παιδί θα δυσκολευτεί να ανταπεξέλθει.
- ❑ Όταν τα παιδιά πιέζονται υπέρμετρα και αισθάνονται ανασφαλή για οποιοδήποτε λόγο, αναπτύσσουν αντιδραστικούς μηχανισμούς απέναντι στο περιβάλλον και το σχολείο τους προξενεί δυσάρεσκα.

Η Κοινωνική και Συναισθηματική Αγωγή ως μέθοδος παρέμβασης

□ Οι βασικές δεξιότητες που θα πρέπει να καλλιεργηθούν είναι οι εξής:

- 1. Αυτογνωσία** (Ικανότητα να αναγνωρίζει το άτομο τα συναισθήματα, τις σκέψεις και την επιρροή αυτών στη συμπεριφορά, η εκτίμηση των δυνατοτήτων και περιορισμών)
- 2. Κοινωνική Αντίληψη** (Ικανότητα να λαμβάνει υπόψη τους άλλους, να δείχνει ενσυναίσθηση, κατανόηση κοινωνικών και ηθικών προτύπων)

Η Κοινωνική και Συναισθηματική Αγωγή ως μέθοδος παρέμβασης

3.Λήψη Υπεύθυνων Αποφάσεων (ικανότητα επιλογής με γνώμονα την προσωπική και συλλογική ευημερία)

4.Αυτοδιαχείριση

5.Διαχείριση Σχέσεων (ικανότητα διαμόρφωσης και διατήρησης υγιών και ικανοποιητικών σχέσεων με άτομα και ομάδες)